

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Jiří Hloušek		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Zvuk	/ateliér Audiovizuální tvorba	
Forma studia	Prezenční	Akad. rok	2017/2018
Název práce	Zvuková dramaturgie v současném českém a slovenském dokumentárním filmu		
Oponent práce	MgA. Pavel Vrtěl		

Student Jiří Hloušek ve své práci komplexně pojednává o současných tendencích zvukové dramaturgie v českém a slovenském dokumentu a přikládá úvod k vývoji dokumentárního filmu od jeho vzniku. Za velmi zajímavou část jeho práce lze považovat analýzu třech kategorií dokumentárního filmu (fikce, nonfikce, záznamy) na konkrétních příkladech dokumentárních snímků. Vybírá zde výrazné zástupce, na kterých ukazuje, jaké mezi nimi mohou být rozdíly.

V další části práce se student věnuje procesu záznamu zvuku dokumentárního filmu a jeho srovnávání s technologií nahrávání hraného filmu. Dovolím si upozornit na pár nesrovnalostí, které se dle mého názoru v textu vyskytují. Při nahrávání kontaktního zvuku (v situaci uvedené na str.27) mistr zvuku obvykle na pultu vytváří produkční mix a zároveň nahrává separátní zvukové stopy. Dále však v práci student zmiňuje podobnou situaci znovu a správně, tudíž se nejspíš jedná pouze o nepřesnou formulaci. Další zavádějící informací je zmínka o nevýhodách bezdrátové synchronizace zvuku s obrazem. V praxi máme jako jednu z možností buď zvolit technologii, která bezdrátově propojí vysílač z rekordéru s přijímačem na kameře, nebo nahrajeme timecode do generátoru (lockitu), který připevníme na kameru a dále se nemusíme starat. Takové zařízení je pak schopné na dvě alkalické AA jet celý den. Mechanická klapka je sice užitečná věc (minimálně jako záloha, kdyby timecode selhal), v praxi však manuální nasazování zvuku prodlužuje dobu postprodukce – což zvětšuje finanční náklady na postprodukcí. Taktéž se student nezmiňuje jak probíhá synchronizace zvuku s obrazem při záznamech kulturních nebo sportovních akcí, které ještě čeká zvuková postprodukce.

Celkově práce přehledně a strukturovaně zasazuje proces tvorby zvukové složky v dokumentárním filmu, od preprodukce po postprodukcí, do kontextu dokumentární tvorby. Téma by se samozřejmě dalo ještě rozšířit o další podkapitoly, jako např. komunikace zvukaře s kameramanem apod., práce by však sama o sobě v aktuální podobě mohla sloužit jako studijní materiál pro začínající studenty filmového zvuku.

Otázky k obhajobě: Jaké jsou současné době možnosti a trendy v oblasti synchronizace zvuku s obrazem?

Návrh klasifikace A - výborně

V(e).....Brně..... dne24.5.2018.....

.....
podpis oponenta práce